Δῖον. 424-425 π.Χ.

ἡ παλαιὰ Δῖον.

169

Κυρ. Δίκ. Εξ. τ. Α΄ σ. 233. " Αἱ πηγαὶ (τῆς Χαμιστίας Χερσονήσου) ὑδρηνέουσαν ἐς τὴν θάλασσαν ἐς τὸν Βραυρώνιον κόλπον καὶ ἐκπίπτει μουνον δὲ ἡ Δάκη, ἐμπίπτει ἐς τὴν Ἀναύρου ὕδωρ ἐκ τῆς νύσσης τῆς Ζερύνθου ὁρμώμενον, ἐς δὲ Δῖον ἐπέρχονται ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Ἀθηναίων κοίλων. "

" 392 " Τὸ δ' ἑκατόν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 417 π.Χ. καὶ ὁ πόλεμος ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ ὕδωρ τὸν Ἀθηναίων ἐκ Δίου (1) ἔμελλε ἴσχειν να ἐπιχειρήσῃ μεγάλῃ δύναμει πρὸς Βοιωτούς. "

(1) Θουκ. V 82. πρβλ. V. 35. — Köhler [Urkunden zur Geschichte des delisch-attischen Bundes] σ. 175.

Θουκ. V. 82. " Τὸ δ' ἐκεχειρημένον ἔτος Διῶς ἐν ᾧ οἱ ἐν Δίῳ ἀπέστησαν ἀπὸ Ἀθηναίων ὥρας χαμιστίας ἡ Λακεδαιμόνιοι ἐν Ἀχαΐᾳ καὶ ἐπιπλέοντες τροφέρων ἔσχον καθίζοντο. "

Λεξ. Ἐν. Σαμ. " Δῖον (Ἰο) 1ον ἐθν. Εὐβοίας . . . 2) ἐθν. ἐν Ἄθῳ ἐπὶ Θρᾴκης ἐν ᾧ πόλις ἦν Ἕρισσος. 3) ἐθν. ἐν νότῳ Μακεδονίας (Πιερίας) ἐφ' ἁπὸ τροάδας ἐκ Ἕλλεσπ. καὶ Θρᾴκ. Δῖοι. "

Δῖον. 424-425 π.Χ.

ἡ παλαιὰ Δῖον.

171

Κορδάκ
Ἐφ. Τ. Ὀ
σ. 233.

« Αἱ πόλεις (τῆς Χαλκιδικῆς Περαίας) εἶχον ἡνίκησαν δὲ τὰς πόλεις ἢ ἦλθον ἐφ' αὐτάς, μόνον δὲ ἡ Σάνη, ἐμείνη ἔμεινε ἐν τῇ Ἀκανθίδι ἔξω τοῦ τείχους ἀρχὴν ἔσαν διώρυγα, ἡ ἐν Δῖον εἰσῆρχοντο διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀθηναίας πύλης. »

392 « Τὸ δ' ἐνταῦθα ὄρος τὸ 417 π.Χ. καὶ ὁ ποταμὸς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ στρατόπεδον ἐν Ἀθῆναι ἐκλεγόμενα Δῖον (1) ἔμμεσα ὄρος τὰ ἐντὸς μεγαλόφωνα ἐμπόδια. »

(1) Θουκ. V 82. πρβλ. V, 35. Kohler [Urkunden zur Geschichte des delisch-attischen Bundes] σ. 175.

Θ. V. 82. « Τὸ δ' ἐνταῦθα ὄρος Δῖον ἦ. οἱ ἐν Ἀθήναις ἀπέχουσι τῶν Ἀθηναίων ὥρας πεζοπορίας ἡ Ἀπολλωνίου ἦ τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ τῶν ἐντεῦθεν ὀρῶν ἔστιν ἐπιτήδεια. »

... ἡ ξ. Ἰακωβ. « Δῖον (ὁ) 1ον ἐφ. Εὐβοίας . . . 2) ὄρος ἐν Ἀθήναις ἐστὶ τὸ ἀκρωτήριον ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ἐρέσου. 3) ἐφ. τῆς νοτίου Μακεδονίας (Πιερίας) ἡ τῆς ὁμώνυμης τὸ ἔμπορον καὶ Διός. Δῖον. »